

احمد مازنی گفته آقای رئیس جمهور باید وزیر کشوری را معرفی کند که با استاندارانش از اقتدار دولت حمایت کنند.

درخواست یک نماینده مجلس از حسن روحانی؛

به گزارش اسپادانا خبر، احمد مازنی در گفتگویی با جماران از آخرین تغییرات کابینه، اختلاف نظرها درباره برخی از وزرا و رفع حصر اظهارات روایت کرد.

بخشی از گفتگو با حجت‌السلام احمد مازنی را در ادامه بخوانید؛

آخرین اطلاعات شما یا اعضای فراکسیون امید از تحولات احتمالی کابینه چیست؟

هیات رئیسه فراکسیون امید به همراه اعضای که در هیات رئیسه مجلس حضور دارند، به دیدار رئیس جمهوری رفتند. محور این دیدار شامل: ارزیابی عملکرد کابینه یازدهم و پیشنهادهایی درباره کابینه دوازدهم می‌شود.

فراکسیون امید در ارزیابی کابینه یازدهم، به شیوه علمی عمل کرد، جدولی تهیه و براساس عملکرد آن‌ها امتیازدهی شد که برخی امتیاز بالا، برخی متوسط و برخی نیز ضعیف بودند. و درباره کابینه دوازدهم، اصول و معیارهای خود را بیان و بر آن‌ها تاکید کردیم، به هیچ وجه بر افراد تاکید نداشتیم. ما اصرار نداریم به هر آنچه از سوی ما گفته می‌شود، عمل کنند اما خواست ما این است که به این معیارها توجه داشته باشند.

درباره برخی از وزرا اختلاف نظرهای متعددی وجود دارد، مانند وزیر کشور که برخی از نمایندگان می‌گویند ادامه فعالیت ایشان به نفع کابینه نیست و رای اعتماد نخواهد گرفت؛ درحالی‌که گروه دیگری از نمایندگان از حضور وی دفاع می‌کنند. ارزیابی شما از این شرایط چیست؟

فراکسیون بنا ندارد ارزیابی خود از وضعیت وزرا را اعلام عمومی کند، به هر حال ما به عنوان حامیان آقای رئیس جمهور این‌ها را با ایشان مطرح کردیم.

درباره بحث وزیر کشور باید بگویم وزارت کشور پیشانی دولت در امور داخلی است، همانطور که وزیر خارجه پیشانی دولت در خارج است که بحمدالله مجلس و مردم از عملکرد دولت در بخش خارجی راضی هستند. در بخش داخلی اگر منصفانه قضاوت کنیم باید گفت وزارت کشور در دو زمینه عملکرد خوبی داشته است: در بحث برگزاری انتخابات، البته نقص‌هایی داشت که متناسب با واقعیت‌ها باید آن را ارزیابی کنیم. آقای محتشمی پور نمونه یک وزیر کشور مقتدر است. همه استانداران را در زمان نخست‌وزیری مهندس موسوی تغییر دادند، درباره خراسان آقای طیبی مخالف تغییر آقای کوهپایه بودند، به همین دلیل آقای صالح آبادی را به عنوان معاون سیاسی ایشان انتخاب کردند و از همین طریق فرمانداران را تغییر دادند. در مورد دیگری نماینده نیشابور در انتخابات رای آورده بود اما شورای نگهبان تایید نکرد ولی ایشان به عنوان وزیر کشور راسا این کار را کردند و به شورا گفتند شما وظیفه نظارت دارید. این یک وزیر کشور مقتدر است و نظام باید از آن استقبال کند؛ نه یک وزیر کشور منفعل. در مسأله خانم خالقی ما از هر طریقی سعی کردیم، نتوانستیم ایشان را وارد مجلس کنیم، شورای نگهبان باید پیش از انتخابات صلاحیت ایشان را بررسی می‌کرد، نه بعد از انتخابات. در این مورد نظارت استصوابی شورای نگهبان تا

جایی پیش رفت که عملاً انتخاب صورت نگرفت و جایگاه شورا نزد افکار عمومی کاهش یافت. به نظر من در این مسأله وزیر کشور نتوانست ورود پیدا کند، بخشی از این به ظرفیت ایشان باز می‌گشت که آقای وزیر یا نمی‌توانست یا نمی‌خواست.

آقای رئیس جمهور باید وزیر کشوری را معرفی کند که با استاندارانش از اقتدار دولت حمایت کنند. شاید بتوان گفت دلیل بروز این معضلات محدودیت‌هایی است که آقای روحانی در مجلس نهم با آن مواجه بود اما مجلس فعلی با ایشان همراه است.

چند سال از حصر می‌گذرد و بخشی از مردم در موقعیت‌های مختلف چون تشییع جنازه چهره‌های سیاسی و فعالیت‌های انتخاباتی، رفع حصر را به عنوان مطالبه اصلی خود بیان می‌کنند، ضرورت توجه به این مطالبه در جامعه تا چه حد است؟

در وقایع سال 88 هر طرف نظری داشت، برخی به شکل افراطی بر این باور بودند که در انتخابات تقلب شده است و در سوی دیگر گروهی بر این باور بودند که طرف مقابل مزدور آمریکا و فتنه‌گر است و باید آن‌ها را نابود کرد. واقعیت آن است که نتیجه این حادثه هرچه بوده؛ موجب باخت هر دو سوی ماجرا شد و پیامدهای منفی برای آن‌ها داشت.

ما از سال 92 وارد یک بازی برد-برد در نظام شدیم؛ به این معنا که اصولگرایان معتدل در کنار اصلاح طلبان قرار گرفتند. من معتقدم در جریانات سال 88 هرکسی سخنی، پرسشی و نظری دارد و این مسأله تبدیل به یک گره شده است و صداوسیما نباید تصور کند با ساخت چند برنامه تلویزیونی و اظهارنظر برخی درباره آن، پرونده این مسأله بسته شده است. گروهی از کشور خارج شدند، گروهی در داخل و کسانی در حبس و حصر ماندند که به گمان من از یاران و امام و رهبری هستند اما خالی از اشتباه و خطا نیستند. اینکه همه اشتباهات را متوجه یک نفر بدانیم صحیح نیست، وقتی آقای مرتضوی به عنوان قاضی پرونده کهریزک از کشته شدگان آن حادثه با عنوان شهید یاد و از خانواده‌هایشان عذرخواهی می‌کند، چرا کسی از آقای کروی بابت اظهاراتش درباره کهریزک عذرخواهی نمی‌کند.

من معتقدم باید هر دو طرف برای گفت‌وگو گام بردارند، نه آنکه بر سر مواضع خود پافشاری کنند. بزرگان برای ایجاد همگرایی و آرامش در کشور تواضع کنند، هر کس به اندازه سهم خود برای این مسأله گام بردارد. ما به آرامش نیاز داریم و اصرار بر مواضع و نگاه داشتن کشور در وضعیت گذشته به صلاح نیست. البته طرح رسانه‌ای مسأله هم موثر نخواهد بود، باید از طریق قانون اساسی آن را پیگیری کرد. ادامه این فضا مردمی که ده ساعت برای تغییر در صف رای می‌ایستند را ناامید می‌کند، شورای عالی امنیت ملی و اعضای آن می‌توانند نقش ویژه‌ای در این زمینه ایفا کنند.

من رسماً از آقای روحانی می‌خواهم مسأله حصر را در دستورکار شورای عالی امنیت ملی قرار دهند و دبیرخانه شورا آن را پیگیری کند و بزرگان نظام که در آنجا حضور دارند برای تصمیم‌گیری درباره این مسأله گام بردارند. تصور می‌کنم چنانچه از مسیر قانون و همگرایی به این مسأله ورود پیدا می‌کنیم، همانگونه که در سال 92 تصمیم بر آن شد به جای چنگ زدن به چهره هم به شکل معقول و منطقی عمل کنیم در حل این مسأله هم موفق خواهیم شد.

در مجلس نیز رفع حصر از کانال‌های مختلفی پیگیری می‌شود؛ چراکه این از مطالبات عمومی است و تا جایی که توانستیم این پیام را به مسئولان ذی ربط انتقال دادیم. آقای مطهری و برخی از نمایندگان نیز پیگیر این مسأله هستند.

برچسب‌ها: [رفع حصر](#) [1]

[مجلس](#) [2]

[دولت](#) [3]